

Σαντορίνης, ἐνεφανήσῃ ὁ ὀσιωτάτος ἐν ιερομονάχοις κυρ Χριστοφόρος ὁ οικονόμος του μετοχίου ἐδῶ τοῦ Μεγα Θεολόγου Πάτμου γηρεύοντας δικαιώματα, πῶς ἐστήναμεν ἐνὸς τεσταμέντου καμομένου εἰς τὸ νισὴν τῆς Κρήτης, εἰς τὸν Μιλοπόταμον, ἀπὸ τὴν ποτε κερά Νικολέτα Σοροτοπούλα, χίρα του πότε μισέρ Σήφη Γαβαλά, γραμμενου ὑπὸ χεῖρὸς κυρ Ιωάννου Λοίμνου, νοταρίου, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον στοῖς 1547 Ιανουαρίου 6 ὡς εἰς ἐκεῖνο εἰς τὸ ὁποῖον λέγει, πῶς αφήνει εἰς ἄνωθεν λεγομένου μοναστηριου του Μεγα Θεολόγου Πάτμου ἓνα ἀμπέλι ευρησκόμενου εἰς τὴν Μεσαριαν, εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργη, καὶ ἔστοντας να τὸ ἔχει προσιλομένο εἰς τὸ ἄνωθεν μοναστήρι· ἢ ἄνωθεν λεγομενι πότε κερά Νικολέτα καμνη λογης κρίση, δε μπορεί να λήφει παρὰ μὲ δίκαιοσιν να καμει νὰ ἔχει τὸ μοναστήρι ἐκεῖνο ὅπου του ἐφίκαν· καὶ διὰ τοῦτο ζητει εἰς τὴν αὐθεντία τως να του δόσουν τὸ ποσέσιο καὶ ἂν καλὰ καὶ να τὸ ἔχει πουλιμένο ὁ ἥός της ο μισέρ Μανούσος Γαβαλάς· καὶ ἡ πᾶτεράις δὲ ἔχοντας τὸ τεσταμέντο δὲν ἐγήρεψαν δικαιώματα πὺν ἔχη ὅπου τὸ ἡγόρησε οὔτε τὸ ἡγόρησε οὔτε πῖγε κόντρα του ἄνωθεν μισέρ Μανούσου καὶ ἔτζι ἔστοντας καὶ νὰ εἶναι ἐπίτροπος του λεγομενου μοναστηριου ὁ ἄνωθεν εὐγενεστατος μισέρ Τζάνες Συρίγος καὶ μισέρ Ιάκωμος Γαβαλάς καὶ μισέρ καὶ μισέρ Ἀντώνις Σιγάλας δὲν ἠθέλησαν να πατζαριστοῦν διὰ κριτάδαις, ἀνταυτῶν δὲ ἐπροσκάλεσαν τὸν θεοφιλέστατον κυρ ἐπισκοπον καὶ τοὺς εὐγενεστάτους ἄρχοντας μισέρ Γερόνημον Κρήσπον, μισέρ Νταμένηγον Κρήσπον καὶ μισερ Νικολάκην Γαβρά καὶ ἐτῆ ἐγράψαν τὸν κυρ Ιάκωμον τῆς Ἀγγελήνας, ἀγοραστή τοῦ λεγομενου πραιμά του, ὁ ὁποῖος ἐπιλογήθει λέγοντας πῶς το ἐγόρασε ἀπὸ τὸ φανερό, οὔτε αὐτος καὶ κατεῖς δὲν ἐκοιτράδωσεν τόσον κερὸν καὶ μὲ δίκαιον εἶναι να γηρεύουν ἐκεῖνον ὅπου του τὰ ἐπρόλησαν καὶ ἄλλα πολλὰ ὅπου εἶπεν διὰ φρόνη τῶν δικαιωμάτων του· καὶ τὰ ἐξῆς λοιπὸν ὁ ἀνωθεν θεοφιλέστατος καὶ ὁ ἄνωθεν ευλαβέστατος αὐθέντης πρὸς Πάτρος καὶ οἱ ἄνωθεν ἄρχονταίς, γράφοντας τὰ δικαιώματα τῶν ἀνωθεν μερίδων, θορόντας τὸ λεγομενο τεσταμέντο καὶ ἔχοντας τὸ ὄνομα του Δεσπότη Χριστοῦ ἀποφασίζουσιν, ὅτι ὁ ἄνωθεν λεγόμενος οικονόμος νὰ εἶναι βουλευμένος εἰς ποσέσιο ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς τὸ λεγόμενο πρᾶμα, κατὰ τὸ τεσταμέντο, σὰν πρᾶμα προσυλομενο του λεγομένου μοναστηριου· καὶ ὁ ἄνωθε κυρ Ιάκωμος νὰ πᾶει κοντρα ἐκείνου ὅπου του το ἐπρόλησε καὶ εἰς τὰ καλὰ του ρεσαλβάροντας κερὸ δικαιώματα του ἄνωθεν μισέρ Μανούσου ἂν ἔχει να δείξει ἄλλη ορδηνήα ἡστερόττερη ἢ κοντετζιὸν ἢ ἄλλο καὶ τα ἐξῆς ...».

161

1596. Διαθήκη. Χανιά.

Μαρία Χαιρέτη, «Ἡ ἐν ἀκρωτηρίῳ Κυδωνίας γυναικεία μονὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κερατιδιώτη καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ Γαβριὴλ Σεβήρου. Ἑλληνικὰ ἐγγραφα (1596-1615)», *Θησαυρίσματα* 6 (1969), σ. 163-165.

162

1596-1634. Ἰδιωτικὰ δικαιοπρακτικὰ ἐγγραφα. Ἄνδρος.

Δ. Πασχάλης, «Ἡ ἐν Γαυρείῳ τῆς Ἄνδρου μονὴ τοῦ Παντοκράτορος

καὶ τρία ἀνέκδοτα περὶ αὐτῆς σιγίλλια Μελετίου τοῦ Πηγᾶ, παπᾶ καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ τοποτηρητοῦ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ Ραφαήλ Β΄, Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου μετὰ καὶ ἄλλων ἀνεκδότων γραμμάτων», *Θεολογία* 10 (1932), σ. 215, 226-228.

163

1596-1701. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ἄνδρος.

Δ. Πολέμης, «Ἡ μονὴ τοῦ Παντοκράτορος κατὰ τὸν δέκατον ἑβδόμον αἰῶνα», *Πέταλον* 7 (1999), σ. 23-29 αρ. 1-6, σ. 31 αρ. 8, σ. 33-36 αρ. 10-11, σ. 37-54 αρ. 13-30.

164

1597. Προικοσύμφωνο (νοταριακὴ πράξις). Σύρος.

Ἀ. Μηλιαράκης, «Προικοσύμφωνον συνταχθὲν ἐν Σύρῳ τῷ 1597», *Ἀρμονία* 11 (1900), σ. 697-699.

165

1597. Διαθήκη. Κεφαλονιά.

Κ. Χρυσόχοϊδης, «Τὸ μετόχι τοῦ Παναγίου Τάφου στὴν Κεφαλονιά (τέλη 16^{ου} αἰ.)», *Κεφαλληνιακαὶ Χρονικά* 2 (1977), σ. 210-213, αρ. 2.

165α

1597. Εἰδικό πληρεξούσιο. Χάνδακας.

Σ. Ευαγγελάτος, «Μία δίκη (1582-1583) τοῦ Γεωργίου Χορτάτση τοῦ Ἰωάννη», *Παράβασις* 3 (2000), σ. 56-57, αρ. 23.

165β

1597-1602. Συνοδικές αποφάσεις. Κωνσταντινούπολη.

L. Petit, *Actes de l'Athos. II. Actes de Pantocrator*, St. Petersburg 1903, σ. 52-55 αρ. 18-21

166

1597-1605. Ἰδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Ἄνδρος.

Δ. Πολέμης, «Ἀπελευθέρωσις αἰχμαλώτου ἐν Ἄνδρῳ κατὰ τὸν δέκατον ἑκτον αἰῶνα», *Πέταλον* 3 (1982), σ. 87-97, αρ. 1-10.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

